

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 47: Wees welkom!

Gegil en gedonder over en weer. De nee's sieren de muren en de boze blikken volgen rap na elkaar. Tussendoor de dagelijkse portie boeren, scheten, poepjes, scheten en lililili's wisselen de duivelse krijsen mooi af. Als kers op de slagroom doet ook sir Poop-a-Lot zijn toneelstukje en de herrie is weer compleet. Ze zijn weer samen, alle 6. Fijn maar het begin is vaak al het voorteken voor het hele weekend. Het weekend wat begint op vrijdag rond de klok van 18:12:37. Het weekend wat eindigt op zondag rond de klok van 09:17:11. Een weekend waar we ons allemaal op verheugen want iedereen heeft elkaar gemist. Iedereen behalve Hira en Nilu. Die missen elkaar nooit.

Beide Judeskas hebben een behoorlijk stevig karakter en laten hun kaas niet van hun brood eten. Beide Judeskas staan gigantisch sterk in hun schoenen/laarzen/sandalen en zijn niet van plan te wijken van hun pad. Ze weten beide dondersgoed wat ze willen want ze zijn 3. Meisjes van 3. Das andere koek dan jongetjes van 3. Die zijn wat meegaander, althans, de meeste dan. Meisjes nog in geen miljoen jaar. Ze doen wat in ze opkomt en daar wordt niet van afgeweken. Kunnen alle meisjes van 3 dan niet met elkaar? Jawel, maar het wordt een uitdaging wanneer ze beide ongeveer dezelfde plannen hebben. Die van ons zijn problematisch want ze zijn exact hetzelfde. Het weekend is nog geen seconde onderweg of ze liggen al in de clinch met elkaar. Willen allebei op het zelfde bankje zitten en allebei op dezelfde plek want het bankje is maar 2,5 meter. Wat volgt is een voetengevecht. Blijven pieren, duwen, pushen, etteren en zwiepen tot een van hun het opgeeft. Dit gebeurt niet, nooit en te nimmer. Dit stopt pas wanneer je de NiHiLuRa remix krijgt. Dat is zeg maar het lilililili van buurman en buurman maar dan boos en Trollisch met een vleugje Gremlinsch en een snufje Judeskasch. Wanneer je dat krijgt te horen zegt je instinct; Speel voor dood, hoop dat het weggaat en leef je leven verder. Toen ik mij voor eerst deed kreeg ik een hoop rare blikken. De Remix kwam naar voren en ik besloot toe te geven aan mijn instinct. Ik liet de lepels vallen en zakte als een kaarthuis in elkaar...plof, op de grond. Tong schuin naar buiten, ogen halfopen en stuiptrekkend lag ik daar. Dit werd uiteraard nagespeeld door een buurman en weg was het effect. Heel even leek het te helpen maar ook niet meer dan heel even. Een kanonnade aan kabaal vol nee en Hira en Nilu en ander boosaardig gemiep en ik sta weer op. Hira doet dit, Nilu doet dat, Hira doet zo, ikke is een

troelieloeloejonguh hahahalililili...Judeskas, misschien moeten jullie maar niet meer praten tegen elkaar. Of kijken, of überhaupt een teken van leven geven. Beter negeer je elkaar gewoon. Maar iiiii ii iiiii i i....iii ii i IK vind Hira niet zo...Nilu! Hou je mond. Maar ik *waterval* vind Hira wél lief! Rani staat op om de dweil te pakken want als Nilu's ogen eenmaal water begint te produceren gaat dat met liters tegelijk. Tot zover ook Rani haar hulp want wanneer iemand iets verteld weet de prinses op de erwt dit altijd beter. Ze vult een ieder dus aan waar zij nodig vind. Vrouw, was je erbij? *zet puppyogen op* ik stel je een vraag. Mwh nja ma ik gw tsj en *snif* ...nou? Nee papa...niet? Nee. Nou dan bemoei niet ofzo, laat een ander vertellen. Okeeejj *diepe zucht*

We schakelen direct over naar onze reporter, live vanuit de stoel die in hoogte verstelbaar is en lichtjes kan kantelen en onder de bende zit.

Er is wat ruis op de lijn, een momentje alstublieft.

MONSTERS!!!DOENOUVEENSZACHTJESSTELLETJEHERRIEMACHINES...

WHAA IIEEE..hallo Rohan, en vertel is er nog nieuws? Whaa kggg. Ok en hoe is de stand van zaken nu? Hmmm ngngng jaaaa Wieeee. Ok, maar wat kunnen we eraan doen, zijn we nog te redden? Booeeee aah aah ieeek whaa hahaha. Ok. Dankjewel voor dit verslag.

Wie klaar is met eten gaat drinken en plassen...Joep eerst! Nee vrouw, joep eet nog...rani waar is de dweil?

Nou monsters, naar bed. Iii i iii iiiiiiik wil niet alleen slapen. Hira moet alleen. Hira moet weg. Neehee ikke gewoon in me êgguh bed. Jezus...ga lekker met zn drieën hier dan.

Wanneer het gespuis ligt en va en moe ook eindelijk kunnen slapen blijkt dat onze zoons als buurman en buurman behoorlijk gevalletje doe ni tijger als je poessie bent zijn. De een is verwickeld in een strijd tegen zn dekens en rete-hard MAMAAAAAAA roepen is dan het enige wat je kan doen. Want zelf even kijken is niet een optie. Vraag hem om een plank aan een fiets te maken met emmers, takken en speelgoed da's geen probleem. Je deken recht leggen is een ander verhaal. De andere moet plassen. Kan gebeuren, is wel vaker zo. Normaal geen punt. 9/10 keer blijf je er wel bij, Rama 's-avonds op de pot is hilarisch! Slapend zit hij, Rama ben je klaar? Staat op, boxer omhoog. Rama doortrekken. Doet boxer weer omlaag. Rama doortrekken. Gaat handen wassen met boxer op zn enkels. Rama, boxer omhoog en doortrekken. Doet licht uit. Gast! Boxer omhoog en doortrekken. Licht aan en handen wassen. Jezus Rama! Je boxer en doortrekken. Handen wassen, licht uit, boxer omhoog en gaat weer op de pot zitten. Mamamia! Rama trek die wc door. Boxer omlaag, licht aan, handen wassen en loopt weg. Hey Gochem! Zijn we er? Huh? Jezus laat maar weer. Ga naar boven. Boxer in de was. Wat??? Rama!!

Dit is nog steeds dag 1.

Welkom in mijn weekend.